

Airsoft

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Φορούν στρατιωτικά ρούχα. Βάφουν τα μούτρα με φούμο.

Δίνουν ραντεβού σε έρημους χώρους, σε εξοχές, σε ερειπωμένες εγκαταστάσεις που κάποτε υπήρξαν στρατιωτικές βάσεις για να παίξουν πόλεμο. Τα όπλα τους είναι πλαστικά αεροβόλα με ηλεκτρική μπαταρία που εκτοξεύουν λεπτές πλαστικές μπίλιες. Εδώ και δύο χρόνια το «Airsoft» κάνει θραύση και στη χώρα μας. Όσοι συμμετέχουν μιλάνε για αθλού, ψυχωφελές άθλημα. Δεν είναι λίγοι όμως κι εκείνοι που, έξω απ' το χορό, ισχυρίζονται ότι αυτά είναι μιλιταριστικές αναπαραστάσεις.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΛΕΞΙΑ ΤΣΑΓΚΑΡΗ



Γεμιστρές που κουμπώνουν στα όπλα, σφιχτά δεμένες αρβύλες, μίγες που αναγκαστικά σκληραίνουν, αλξίφαιρα που βαράνουν τους ώμους, φούμο στο πρόσωπο, πλήρης εξάρτυση-από παγούρια, φακούς, πυξίδες και πρόσθετα πυρομαχικά (μπιλίες bb's) μέχρι ασύρματους (PMR) για ενδοεπικοινωνία, γάντια για το κρύο, επιγονατίδες για την αποφυγή τραυματισμών, κρόνη με φορεμένα κλαδιά και φύλλα στο εξωτερικό τους για αποτελεσματικότερη κάλυψη-απειθείας βγαλμένα από την ταινία του Γούντι Άλεν «Μπανάνες», θερμαινόμενες μάσκες και ενισχυμένα γυαλιά για την προστασία των ματιών. Άντρες με στοιχίες παράλλαγής παίρνουν τις θέσεις τους στο πεδίο μάχης.

Κι όμως, δεν πρόκειται για κάποια απαιτητική στρατιωτική άσκηση των ελληνικών ειδικών δυνάμεων, αλλά για καθημερινούς ανθρώπους που συμμετέχουν στο νεοφερμένο (περίπου δύο χρόνια) παιχνίδι στη χώρα μας, ονομάτι «Airsoft». Τα αεροβόλα όπλα που χρησιμοποιούνται είναι στην πλυνσιονοπία τους ηλεκτροκίνητα με επαναφορτιζόμενη μπαταρία (τα λεγόμενα AEG - Automatic Electronic Guns, δηλαδή αυτόματα ηλεκτρικά όπλα) και αντί για σφαίρες εκτοξεύουν μικρές πλαστικές μπίλιες, άσπρες συνήθως, που έχουν διάμετρο εξήντα κλά-

υσία. Για την ακρίβεια, πρόκειται για πλαστικές ρεπλίκες (η κλίμακά τους είναι 1:1), όπως π.χ. το τουφέκι Arisaka, εκτεταμένη χρήση του οποίου έγινε από τον ιαπωνικό αυτοκρατορικό στρατό στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ή τα πιο σύγχρονα Uzi και M5.

Τα όπλα είναι σε τέτοιο βαθμό αληθοφανή ώστε να πρωταγωνιστούν σε όλες τις πολεμικές ταινίες («Rambo», «Platoon», «Good morning, Vietnam» κ.ά.) με μοναδική διαφορά ότι γίνεται ηχητική επένδυση των αληθινών πυρών. Ουσιαστικά, αυτός ήταν και ο λόγος που άρχισε να αναπτύσσεται το «Airsoft» στην Ιαπωνία στα τέλη της δεκαετίας του 1970 και να δίνεται μεγάλη έμφαση στην παραγωγή ακριβών αντιγράφων. Άδρες των όπλων, κυρίως συλλέκτες, επειδή τότε οι τοπικοί νόμοι απαγόρευαν την κατοχή, την εκπαίδευση και φυσικά τη χρήση όπλων, βρήκαν διέξοδο σε αυτό το ιδιαίτερο παιχνίδι αδρεναλίνης, στρατιωτικής και ομαδικής άσκησης, που απέχει παρ'όλαυ από το πιο διάσημο «Paint ball».

Αντίθετα με τη χρωματοσφαιρίση, όπου το χρώμα στα ρούχα του παίκτη πιστοποιεί το χτύπημα, στο «Airsoft» δημιουργείται ένα ιδιόμορφο σύστημα τιμής, καθώς απαιτείται τηρησιμότητα για την αμελή διεξαγωγή του παιχνιδιού είναι η εξακρίβωση των παικτών-ήτοι να παραδίδονται στα χτυπήματα, να σκόνηνουν το χέρι ή το όπλο ψηλά,

σαν να παραδίδονται, και να αποχωρούν. Ωστόσο, η σημαντικότερη διαφορά των δύο παιχνιδιών είναι ότι στο μεν πρώτο οι πίεςτες είναι συγκεκριμένες και οριοθετημένες (ειδικά διαμορφωμένοι ιδιωτικοί χώροι, όπου για να παίξεις είσαι υποχρεωμένος να πληρώσεις συμμετοχή-μέσο όρο κοστίζει 25 ευρώ ανά παίκτη), ενώ στο δεύτερο μπορεί να μετατραπεί σε πεδίο δράσης οποιοσδήποτε εγκαταλειμμένος χώρος, από ερειπωμένα κτίρια μέχρι εγκαταλελειμμένες στρατιωτικές βάσεις.

Τονιο πριν από τη μάχη

Κυριακή, 9:30 το πρωί, κοντά στη Μαλακάρια. Ως πεδίο δράσης είχαν οριστεί οι έρημες και μισογκρεμισμένες (έλειπαν οι σκεπές, δεν υπήρχαν παράθυρα και πόρτες, η υγρασία κατάνει τα τούβλα, το μπετόν έφτε λ'ομοίσει από την εγκατάλειψη) εγκαταστάσεις ενός, εγδοχομένου, πρώην ορνηθοτροφείου-οι ζωγραφίες με τα ανήποδα πουλιά που έχουν απομείνει στους τοίχους και τα σκουριασμένα μηχανήματα που αργοπεθαίνουν μέσα στα κτίρια παρέμειναν σε ορνηθοτροφική δραστηριότητα, καθώς και η δασική έκταση που βρισκόταν περίχ των ερειπίων. Τα χωμάτινα βουνά άδεια, σαν τους μικρούς αμμόλοφους που συνήθιζε να κατασκευάζει ο στρατηγός Ρόμελ στην Αφρική, η χαμηλή βλάστηση σε μερικά σημεία και οι διάσπαρτοι,

πυκνοί θάμνοι-άνετα κρυβόσυν μέσα για να στήσεις ενέδρα-συνέβησαν το ιδανικό σκηνικό για ένα ακόμη παιχνίδι «Airsoft».

Μουττός ουρανός, άνεμος απρόσμενα δυνατός, σκιές από σύννεφα που προανήγγελλαν μπόρα, κρύο που ξύριζε τα αγουροξυπνημένα, μα συνάμα φρέσκα πρόσωπα, χέρια που έτρεμαν και δυσκολεύονταν να κρατήσουν τους ανιστούς κάρφες, ένα αίσθημα προσμονής που εγκυμονούσε ανησυχία και είχε καταλύσει την ατμόσφαιρα. Οι πρώτες σφίξεις, οι συνθηματικές και ρετούρες, οι αρχικές κουβέντες για τις συνθήκες και τους όρους της «μάχης», τα πειράγματα για προηγούμενα παιχνίδια, καθόριζαν για την κρεβατομουρμούρα-για σκεφτείτε ο άντρας σας να φεύγει κάθε Κυριακή για να παίξει σαν μικρό παιδί «πόλεμο», ακόμη και συζητήσεις για το χρηματιστήριο, το ποδόσφαιρο και το χθεσινό βραδινό μεθύσι.

Τα πορτοπαγκάζ ανοίγουν, τα όπλα τοποθετημένα στις θήκες τους βγαίνουν, μαζί τους και ένα τσουνάμι πόρωσης ξεχειλίζει από κάθε αυτοκίνητο. Η πρώτη κίνηση που κάνουν όλοι-καμιά τριανταριά άτομα, οι περισσότεροι άνω των 35 ετών, τούτη τη φορά οι γυναίκες προτίμησαν το σπιτί-είναι να φορέσουν γυαλιά (υποχρεωτικά), καθώς τα μάτια είναι το μοναδικό ευαίσθητο σημείο του σώματος που απειλείται ►

“ Τα όπλα που χρησιμοποιούν είναι πλαστικές ρεπλίκες σε κλίμακα 1:1, όπως το τουφέκι Arisaka του γαπωνέζικου στρατού στο Β' Παγκόσμιο, το Uzi ή το M5 ”



ΑΑΤ, ΤΙΣ ΕΙ: Όσοι έρχονται με καθυστέρηση θα βρουν τους φίλους να τους περιμένουν με προτεταμένα τα τουφέκια τους (πάνω). Αργότερα, οι «πολεμιστές του Σαββάτου» θα χωριστούν σε δυο διαφορετικούς, αντιπαλούς λόχους εκστρατείας. Κι ύστερα αρχίζει ο ανταρτοπόλεμος (κάτω). Όταν κάποια από τις πλαστικές βολίδες βρει στόχο, αυτός που την έφαγε πρέπει να το παραδεχτεί και να βγει απ' το παιχνίδι.





ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ. Με πλήρη εξάρτηση, οι παίκτες του «Airsoft» τρέχουν για χέσασμα πριν αρχίσει η προσομοίωση της μάχης. Σαν κανονικοί στρατιώτες, κραδαίνουν ψηλά τα όπλα τους (πάνω). Προσέξτε τα γυαλιά τους: τα μάπα σε αυτό το παιχνίδι πρέπει να προστατεύονται από τα πολεμοφόδια, τις πλαστικές βολίδες. Κατά τα άλλα, είναι ένας φιλικός πόλεμος. Γι' αυτό οι αντίπαλοι δίνουν τα χέρια (κάτω).



με σοβαρό τραυματισμό στο «Airsoft» (οποιοδήποτε άλλο τι πρόσκεινται του σφαιριδίου είναι ανεπαίσθητη). Η προετοιμασία μόλις έχει ξεκινήσει, ο αέρας εμποδίζει τις δοκιμαστικές βολές. Κάποιοι παίκτες επιδεικνύουν τις δυνατότητες των καινούριων τους αποκρημάτων στοχεύοντας τεχνικά δόξα και παραπεταμένα λάστιχα, μερικοί, σαν μοντέλα μεταμοντέρνας κοπής, μοστράρουν τη νέα τους στολή (οι στολές παραλλαγής ποικίλλουν, ορισμένοι, για παράδειγμα, φορούσαν την κλασική ελληνική Lizard ή τη Multicam, τη στολή που απέσπραν οι Αμερικανοί από το Αφγανιστάν), άλλοι εξερευνούν το μέρος και δύο καινούριοι (υποχρεωτικά άνω των 18 ετών) ακούν τους κανόνες ασφαλείας από τους παλιότερους, φέρ' ειπείν, τι θα πρέπει να κάνουν αν βρεθούν με τον αντίπαλο σε απόσταση πέντε μέτρων.

Εφόσον τσεκριστούν οι μπαταρίες για το αν είναι φορτισμένες δεν είναι σπάνιο φαινόμενο κάποιος παίκτης να σκοτώνεται επειδή το όπλο του αποφορτίστηκε γρήγορα και δεν μπόρεσε να ανταποδώσει τα πυρά, -ελεγχθεί με ειδικό όργανο η ταχύτητα εκτόξευσης των όπλων, βεβαιωθεί ότι όλοι έχουν προμηθευτεί γυαλιά, χωριστούν οι ομάδες και προδιοριστεί το σενάριο νίκης, η μάχη ξεκινάει. Βέβαια, το σενάριο διαφέρει από παιχνίδι σε παιχνίδι, αφού έχουν

επινοηθεί εκατοντάδες παραλλαγές, όπως είναι το «άρπαξη τη σημαία» ή το «death match» («παιχνίδι θανάτου»). Ωστόσο, το πιο ενδιαφέρον κι ελκυστικό για αυτούς που ασχολούνται ενεργά με το «Airsoft» είναι να έχουν την τύχη να συμμετέχουν σε παιχνίδι ιστορικής αναπαράστασης (τα μοναδικά που απαιτούν χρηματική συμμετοχή), σαν κι αυτό που πραγματοποιήθηκε την 28η Οκτωβρίου στην Ελευσίνα.

Το σενάριο ήθελε τους Έλληνες να αμύνονται σε προκαθορισμένες θέσεις στα σύνορα της χώρας, με σκοπό να καθυστερήσουν τα τακτικά τμήματα, μέχρι να κινηθεί ο ελληνικός στρατός. Το πιο εντυπωσιακό στοιχείο είναι ότι στη μάχη πήραν μέρος πέντε κανόνια μεσαίου βεληνεκούς, τρεις όμοιοι, δύο αναριαιακά πυροβόλα και δύο συστοιχίες πυραύλων HAWK. «Ψιλοπράγματα», αν αναλογιστεί κανείς ότι στη Γερμανία και στη Ρουμανία, όπου πραγματοποιούνται συχνά αναπαραστάσεις των δύο παγκοσμίων πολέμων, κατασκευάζονται ολόκληρες αρμαθίες από τάνκς (εκτοξεύουν μπαλάκια του τένις!), βομβαρδιστικά αεροπλάνα, τηλεκατευθυνόμενες νάρκες (αυτές κυκλοφορούν και στην Ελλάδα), αντιαρματικά τζιπ και ό,τι μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους.

Στη χώρα μας, αν και τα δύο τελευταία χρόνια παρουσιάζεται με-

γάλη άνοδος, το «Airsoft» δεν είναι τόσο διαδεδομένο, κυρίως διότι απουσιάζει ένα νομοθετικό πλαίσιο. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχουν οργανωμένα πεδία δράσης, αντίστοιχα του εξωτερικού (μάλιστα, στη Ρουμανία, στην Ιαπωνία και στην Αγγλία διοργανώνονται εθνικά πρωταθλήματα), όπου να λαμβάνουν χώρα ιστορικές αναπαραστάσεις που χρειάζονται μεγάλη έκταση.

«Airsoft» = παιχνίδι, διασκεδάση», μου λέει ο Λεωνίδας, αρχηγός μιας εκ των πολλών ελληνικών ομάδων του «Airsoft». «Πάντως, μια γιάγιά που μάζευε χορτά στο δάσος της Καισαριανής, μόλις μας είδε, νόμιζε ότι είχαμε ξανά Κατοχή, ενώ ένας παππούς, βοσκός σε ένα ερημωμένο ορεινό χωριό στην Κρήτη, όταν αντίκρισε τους παίκτες με τα όπλα και τα κράνη, επέδεδε, γεμίζοντας περηφάνια, το δικό του «κουμπούρι» για να προστατεύσει τα πρόβατά του».

Μιλταριστικός συμβολισμός;

Σε γενικές γραμμές, οι ομάδες έχουν όλα τα χαρακτηριστικά που έχει ένας σύλλογος, εκτός από ύμνο -μερικές έχουν συνθήματα: οργάνωση, ως επί το πλείστον, διαδικτυακή, καθώς επικοινωνούν μέσω ενός κεντρικού φόρουμ όπου ανεβάζουν τα σενάρια και κανονίζουν τα ραντεβού για τα παιχνίδια, παρτσούκια ή ψευδώνυμα για κάθε παίκτη, «εκλεγμένο» αρχηγό, σήματα που έχουν

ραμμένα στο στήθος ή στο μπράτσο τους, εννοείται όμοιες στολές, τακτικές προπονήσεις όπου προσπαθούν να λειτουργούν συντονισμένα, ακόμη και περίοδο προσαρμογής για τα καινούρια μέλη (περίπου πέντε παιχνίδια). Σαν στρατιωτική ομάδα. Μυλταρισμός;

«Το κίνητρό μας είναι η αδελφότητα», παρατηρεί ο Κώστας, δεκαγύρος και πατέρας δυο μικρών κοριτσιών. «Το ότι στο πεδίο της μάχης ξεχνούνται τα πάντα και το μόνο που σε ενδιαφέρει είναι να κερδίσει η ομάδα σου. Άλλωστε, ο «πόλεμος» ήταν ένα από τα αγαπημένα μας παιχνίδια όταν ήμασταν παιδιά».

Παλιμπαιδισμός λοιπόν; Μάλλον όχι. Οι άντρες ανέκαθεν ήθελαν να λένε ιστορίες με κατορθώματα, έστω κι αν αυτά αναφέρονται σε εικονικές μάχες. Οι αναμνήσεις, όπου ο χρόνος θολώνει την αλήθεια, προσφέρονται για φανταστικές υπερβολές, ενώ οι μελλοντικές μάχες είναι καλή αφορμή για εμπνευσμένες προποσεις σε βραδινές προπονήσεις πάνω σε ξύλινες μπάρκες. ■

INFO

Για να δείτε τι είναι και πώς παίζεται το «Airsoft», πληκτρολογήστε στον υπολογιστή σας «World War II Airsoft» στο youtube.com.

“Ένας παππούς, βοσκός στα βουνά στην Κρήτη, όταν αντίκρισε τους παίκτες με τα όπλα και τα κράνη, έβγαλε και το δικό του κουμπούρι για να προστατεύσει τα πρόβατά του”